Mscr. Dresd. App. 2712, B 21, 77.

Χαῖρε ἄνερ σπουδαιότατε!

Samedy 11 juillet.

Ἱκανὸς μὲν παρῆλθε χρόνος, ἐξ οὗ ἀπουσίᾳ ἀλλήλων ξυνδιάγομεν, κ'ἀπ' ἀμφοτέρων στομάτων οὐδὲ γρῦ ἐξῆλθεν. Ἐγὼ δὲ κἀς καίπερ ὢν τὴν μνήμην ἀπαρέγγραπτον τῶν Σῶν καὶ τῶν ὑμετέρων φυλάττω, καὶ ἀεὶ ὁπόταν καὶ ἅλλομαι ὑφ' ἡδονῆς ἐξ ὅτε καὶ οὐδὲ γῆς ἐπιψαύειν μοι δοκῶ, ὁπότ' ἐς νοῦν βάλλομαι οἵους ἐγνώρισα, καὶ οἵοις ἐγνωρίσθην. Ταῦτά τοι καὶ τοῦ καλάμου μ' ἐκίνησεν ἅψασθαι, καὶ συγγενέσθαι Σοι ἐπὶ σμικρὸν Σοί τῷ Σπουδαιοτάτῳ ἀνδρὶ ὃ τοῦ Διὸς ἄγγελος παρακέκληται. Ἐβουλόμην μὲν ἅμα τὴν γραφίδα διευθύναι καὶ πρὸς τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος κόρην, (οὕτω γὰρ τὴν Δέσποιναν Στάελλαν ὀνομάσας οὐδαμῶς ἂν ἁμάρτοιμι) καὶ δηλῶσαι αὐτῇ, μᾶλλον δὲ προσενεγκεῖν τὰς τῆς εὐγνωμοσύνης ἀπαρχὰς τῇ φιλομαθεῖ αὐτῆς διαθέσει, ἀλλ' οὐκ οἶδα πόθεν ἄρξωμαι, ποῖ δὲ τελευτήσω. Σοῦ δὲ δέομαι, ἑρμηνέα τῶν οἷς ἔχω χάριτας τῇ Δεσποίνῃ, Σεαυτὸν δεῖξον. πῶς δὲ ἔχει· ἦ καὶ ἐπὶ βλεφάρων ὕπνος καθίζει; πολλά ηὐ-
ἐμῶν ... ξάμην Μοσφαῖ, πολλὰ δ' εὔχομαι καινοῦ· καὶ κλύοι [illegible]
ται ... χέσι! — τὸν φίλτατον Αὔγουστον ἀσπάζομαι, μετὰ τοῦ αὐτοῦ κασιγνήτου, τῇ Κόρῃ Ἀλβερτίνῃ τῇ χαριεστάτῃ καὶ εὐειδεστάτῃ ἀποδίδωμι τὰ εἰκότα, Καὶ Σὺ δέ μοι ὑγιαίνοις καὶ μεμνημένος εἴης γράφων, εἴ ποτέ Σοι πάρεστι.

τῷ Σῷ φίλῳ

Δημητρίῳ Σχινᾷ

Ὁ Σωβρίας (οὕτω γὰρ καλεῖται ὁ Mr Uedober) χωλαίνει ἔτι; λυποῦμαι! ἀπόδος καὶ αὐτῷ τὰ εἰκότα παρ' ἐμοῦ. οἶσθα πάντα τὰ ἅ ὡς καινὰ ἤγγελται. οἱ δ' ἐν Γενεύῃ κλαίουσι κόρην τινὰ οὕτω ὀκτωκαίδεκα ἔτη τελοῦσαν ὀνομαζομένην Vernier. σὺ πρόπος γινώσκεις τὸν ἄνδρα (ὅστις) ἐπῄνεσε τὴν Κορίνναν ἐν τῷ Δημοτικῷ Ἀγγέλῳ (Publiciste) ἔτι ἔχω ἐν μνήμῃ τὸ χωρίον ‚‚ l'ouvrage de Mme de Staël a comme un charme irrésistible et vainqueur. ἀληθέστατον